

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds): Det, der foranlediger mig til at tage Ordet, er en Udtalelse af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som har repeteret nogle af mine Udtalelser i 1908 angaaende Forsvarslovene. Jeg skulde den Gang have udtalt mig imod de 6 Dages Øvelser og betegnet dem som Værtshusholdermanøvrer. Det er saare rigtigt. Men det ærede Medlem ved jo, at ved Valget i 1909 blev jeg afløst af en af det ærede Medlems Partifæller, og i den Mellemtid bleve Forsvarslovene vedtagne, og i den Tid havde vi et radikalt Ministerium. Vi mindes mange af de Ord, der brugtes i den Tid. Vi mindes Finansministerens Ord: Lov er Lov, og Lov skal holdes. Da jeg i 1910 blev valgt paa de vedtagne Forsvarslove, gør jeg det radikale Ministeriums Ord til mine, ellers brød jeg mit Ord overfor Vælgerne i 1910. Vi have nu hørt vor højtærede Forsvarsminister forklare, hvorledes den radikale Forsvarsminister i den Tid, han sad ved Styret, var villig til at føre Forsvarslovene ud i Livet, ja, var villig til mere, end der forlangtes. Efter mit Syn paa Sagen var det radikale Ministerium ikke heldigt i Valg af Ministre. Det gjaldt flere af Portefeuillerne. Men hvad Forsvarsministeren angaar, havde de naturligvis været heldigere stillet, hvis de havde taget et saa sagkyndigt Medlem som det ærede Medlem fra Middelfart, en forhenværende Officer, en Mand, som vi nu have hørt holde et saa sagligt Foredrag paa Militærvæsenets Omraade, men maaske det ærede Medlem, hvis han havde været radikal Forsvarsminister, ikke var gaaet ud af Stillingen med den Triumf, som den forrige Forsvarsminister gjorde.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Om den Skrivelse, den højtærede Forsvarsminister oplæste fra daværende Forsvarsminister Krabbe til Finansudvalget, udtalte han den Mening, at det var en Redegørelse for Krigsminister Krabbes Program. Men det var en Redegørelse for Krigsministeriets Plan til Udførelse af de bestaaende Love og ikke en

Redegørelse for Forsvarsminister Krabbes Program. Dette er noget, som er kommet frem tidligere, thi man begyndte allerede, medens [det Ministerium, hvoraf Krabbe var Medlem, endnu sad, at snakke paa en saadan Maade, at man lagde en anden Mening ind i Krigsminister Krabbes Skrivelse end den rigtige, og det førte til en Forhandling her, hvor Forsvarsminister Krabbe havde Lejlighed til — det var den 17. Marts 1910 — at gøre opmærksom paa, at vi alle i Partiet vare absolutte Modstandere af den vedtagne Hærordning, og han udtalte sig saaledes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier deraf —: „Og denne Ordning“ — altsaa den Ordning, som Partiet vilde tilstræbe — „er, som enhver ved, og som jeg ogsaa tydeligt tilkendegav: Nedlæggelse af Københavns Befæstning til Lands og til Vands og Nedsettelse af de militære Udgifter. Det er i al Korthed det Program, som ethvert Barn i Landet ved, at det radikale Parti, den radikale Regering og den Forsvarsminister, der for Øjeblikket har denne Portefeuille, have.“ Man kan derfor ikke paa nogen Maade opretholde den Paastand, at Forsvarsminister Krabbes Program skulde være nedlagt i den Skrivelse, den højtærede Forsvarsminister oplæste. Ethvert Barn i Landet ved, at dette ikke er rigtigt. Og det er ogsaa blevet hævdet fra anden Side, thi som Ordfører for Oppositionen tog den nuværende Finansminister Ordet og sagde, at nu kunde han da forstaa, hvad det var, Krigsminister Krabbe vilde, nemlig at han vilde reducere Hæren til Halvdelen af den Styrke, den havde, berøve den alle de Støttepunkter, den endnu sad inde med, og reducere Flaaden til en Styrke, som i Virkeligheden gjorde det ganske umuligt for den at deltage i nogen Kamp o. s. v. Se, overfor dette kan man ikke opretholde Paastanden om, at Forsvarsminister Krabbe vilde rykke disse Forter frem eller gennemføre den vedtagne Forsvarsplan særlig hurtigt, thi han vilde overhovedet ikke gennemføre den. Naar vi kunde sidde og administrere den vedtagne Forsvarslov i den Rigsdagssamling, som skulde løbe til Ende, inden vi gik til Valg — thi de Herrer havde Magten til at fremkalde Valg, hvad Dag de vilde, det vidste de hele Samlingen eller i alt Fald den Tid, Ministeriet endnu sad —, var Grunden den, at vi kunde spare 6 Millioner i Forsvarsudgifter. Havde vi ikke kunnet det, var det gaaet ganske anderledes til.